

dem fremgår det, at man ikke rigtig ved, hvordan den endelige udmøntning kommer til at se ud. Derfor er det vanskeligt at forstå, at man ikke klart har udtrykt skepsis over for det fra ministerens side, når han nu i hvert fald to gange i den her samling har haft lejlighed til at debattere servicedirektivet her i salen.

Når nu ministeren nævner, at der er muligheder for undtagelser inden for artikel 5, stk. 2, hvor hovedreglen jo ellers er, at vi skal anerkende alle certifikater fra andre EU-lande, kunne jeg da godt tænke mig at høre, om ministeren ville nævne, hvad det præcis er, han tænker på.

Det her vil jo åbne for en liberalisering inden for sundhedsområdet, inden for undervisningsområdet, rådgivningssektoren, forsikringssektoren og en lang række andre områder. Hvad er det præcis for nogle områder inden for de her sektorer, ministeren kunne forestille sig, at man ville ønske at bruge undtagelsen på?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ifølge undtagelsen gælder bestemmelsen ikke for dokumenter, som nævnes i direktivet for gensidig anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer. Det er et direktiv, der blev vedtaget i efteråret 2005, og det vil altså sige, at det faktisk er gældende ret. I korte træk regulerer EU-direktivet statsborgernes adgang til at udøve lovregulerede erhverv i et andet EU-land. Med andre ord sikrer det, at personer, der har erhvervet deres erhvervs-mæssige kvalifikationer i en medlemsstat, frit kan tage til en anden medlemsstat og udøve deres erhverv der.

Servicedirektivet har altså ingen indflydelse på, hvilke dokumenter vi må kræve i relation til de lovregulerede erhverv.

Morten Messerschmidt (DF):

Uanset hvor mange andre direktiver ministeren henviser til, kan ministeren jo ikke komme uden om, at servicedirektivet i hvert fald omhandler så centrale sektorer som sundhedssektoren, undervisningssektoren, forsikringssektoren, investeringssektoren, rådgivningssektoren, rekrutteringssektoren og en lang række andre områder. Her er det bare et faktum, når man læser det direktiv – som jeg dog kan forstå at ministeren er sådan lidt på retræte fra et forsvar for – at vi vil blive påtvunget at anerkende alt, hvad der er af certifikater på det her område, og det er da dybt problematisk.

Det vil jeg gerne have at ministeren i hvert fald fremover, når ministeren skal ud og sige noget om servicedirektivet, som det ligger i dag, også nævner i stedet for kun at forholde sig til oprindelseslandsprincippet, for der er jo stort set enighed om herinde på Christiansborg, at det er noget skidt. Så hvorfor ikke nævne alle de andre områder, som vi så febrilsk har prøvet at få økonomi- og erhvervsministeren til at forholde sig til?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo egentlig en ganske speciel dag: Vi står her igen og diskuterer et servicedirektiv, som vi ikke kender den endelige udformning af. Det har vi gjort snart mange gange efterhånden.

Det, det drejer sig om i den her sag, er, at vi nu afventer, hvad der sker i næste uge. Så forventer vi, at der kommer et servicedirektiv fra Kommissionen, og så er det, vi hører fra det østrigske formandskab, at så vil det gå stærkt.

Derfor er jeg nødt til at sige til hr. Morten Messerschmidt, at det jo var rart, at man fik en diskussion om det endelige resultat. Der er ingen, der ved, hvor meget det kommer til at indeholde. Hr. Morten Messerschmidt diskuterer nu, at det kommer til at få betydning for det og det og det. Både hr. Morten Messerschmidt og undertegnede ved, at vi sidder og diskuterer noget, hvor vi ikke engang aner, om det kommer med i direktivet.

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er økonomi- og erhvervsministeren ud over at være økonomi- og erhvervsminister jo også vicesstatsminister, og det er sådan lidt besynderligt at høre en vicesstatsminister stå og have den her indstilling til EU-samarbejdet.

Er det ikke den danske regering, der altid i EU-debatten taler om, hvor vigtigt det er at være med på banen, og hvor vigtigt det er, at den danske stemme bliver hørt, og hvor vigtigt det er, at vi sidder med ved bordet, og jeg ved snart ikke hvad? Det er i hvert fald det argument, man bruger, hver gang man skal have overbevist befolkningen om at sige ja til et eller andet projekt.

Hvordan kan det så være, at det nu er regeringens indstilling, at vi nu bare skal læne os tilbage og vente på, at de andre nede i Bruxelles klarer arbejdet, og så må vi i øvrigt se, hvad de andre beslutter sig for? Det harmonerer da overhovedet ikke med den linje, man normalt lægger